

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010096
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4321010096.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci proti obžalovanému F. R., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného F. R. (ďalej len „obžalovaný“) proti rozsudku Okresného súdu Levice z 22.03.2021, sp. zn. 1T/3/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 27.05.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovanému:

F. R., nar. XX.XX.XXXX v H.,
trvale bytom H. nad B. č. XX,
t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

u k l a d á :

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona s a na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný F. R. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, na skutkovom tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného mesiaca roku 2016 až do dňa 04. 08. 2020 si bez povolenia na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle ustanovenia § 4 zákona číslo 139/1998 Zbierky zákonov

o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zadovážil od doposiaľ nezistených osôb a na doposiaľ neustálených miestach v meste E. bližšie nezistené množstvo drogy zvanej „pervitín“, ktorého účinnou látkou je metamfetamín, ktorý prechovával u seba na adrese trvalého pobytu H. nad B. XX a na iných presne nezistených miestach v okrese M., a ďalej predával alebo poskytol bezodplatne po predchádzajúcich telefonických dohovoroch, prostredníctvom SMS správ alebo s využitím viacerých internetových aplikácií, na rôznych miestach v meste H. a na iných doposiaľ nezistených miestach, a to viacerým osobám, minimálne A. C., D. W., D. M., E. D., D. N., Q. L. a iným doposiaľ nestotožneným osobám, pričom metamfetamín je v zmysle zákona číslo 139/1998 Zbierky zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l/, písmeno n/, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 3 písmeno c/, odsek 4/ Trestného zákona uložený trest odňatia v trvaní 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/, odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to 1ks plastovej injekčnej striekačky, 1 ks plastového uzatvárateľného vrečka a 1 ks sklenenej trubičky uložených na Krajskom riaditeľstve PZ v Nitre, Odbore kriminálnej polície a zapísaných v Knihe zaistených, odňatých a uschovaných vecí pod poradovým číslom 31/2020. Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona, vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie. Podľa 76 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 2 roky.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že podáva odvolanie čo do výroku o treste, pretože uložený trest odňatia slobody súdom I. stupňa považuje za neprimerane prísny. Trest prepadnutia vecí ako aj ochranný dohľad rešpektuje a taktiež aj uloženie ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia, nakoľko chce s užívaním drog prestať. K spáchanej trestnej činnosti sa v plnom rozsahu priznal a uvedomil si, že jeho zadržaním v podstate prišlo aj k záchrane jeho zdravia a života, ktoré mu drogy ohrozovali. Pri zadržaní bol zranený, pretože policajti vykonávajúci jeho zadržanie ho nevykonali v súlade so zákonom a neoprávnene na neho niekoľkokrát vystrelili zo služobných zbraní, pokiaľ vie, za tento zásah sú trestne stíhaní. Od počiatku sa k trestnej činnosti doznal a bol nápomocný orgánom činným v trestnom konaní. Okrem toho spolupracoval s Národnou kriminálnou agentúrou Nitra na odhalení závažnej trestnej činnosti drogového charakteru poskytovaním relevantných informácií, pričom sa domnieva sa, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu túto skutočnosť v dostatočnej miere nevzal vôbec do úvahy. V odôvodnení rozsudku súd I. stupňa len konštatuje, že prihliadol na jeho osobné pomery a možnosti nápravy ako aj na okolnosti spáchania skutku, bližšia špecifikácia však chýba a preto takéto odôvodnenie je arbitrárne a nepreskúmateľné aj vo vzťahu k úvahám, ktoré súd I. stupňa viedli k stanoveniu výšky trestu a zaradenia do ústavu na výkon trestu. Svoju vinu uznal aj podľa § 257 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona, čo konštatuje aj prvostupňový súd, ale nerozumie, prečo použil na mimoriadne zníženie trestu ustanovenie § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona pri dodržaní obmedzenia v zmysle § 39 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, pričom je názoru, že súd mal pri mimoriadnom znížení trestu postupovať podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona. V ďalšom cituje ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona a § 39 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, pričom udáva, že z vyššie uvedeného vyplýva, že limitácia zmierňovacieho ustanovenia vyjadrená v ustanovení § 39 odsek 3 Trestného zákona, určuje minimálnu hranicu trestnej sadzby, ktorú súd musí uložiť. Súd I. mal možnosť zohľadniť i ďalšie okolnosti, napr. spôsob vykonania predchádzajúcej trestnej činnosti, škody spôsobené predchádzajúcou trestnou činnosťou, celkový spôsob života páchatela a jeho osobný profil. S poukazom na jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní, oľutovaním spáchania trestnej činnosti a snahou zbaviť sa závislosti na užívaní drog je toho názoru, že uložený trest je neprimerane prísny. Aj keby uzatvoril dohodu o vine a treste, mohol mu byť uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov, čo sa bežne slovenskými súdmi pri právnej kvalifikácii tejto trestnej činnosti schvaľuje, z dôvodu neprimerane vysokej trestnej sadzby ustanovenia § 172 odsek 2 Trestného zákona. Taktiež sa domnieva, že by mohol byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vie, že si nemôže vyberať a určovať trest, len si myslí, že na jeho prevýchovu by postačoval aj trest kratšieho trvania na úrovni 6 rokov. S poukazom na jeho tvrdenia navrhuje, aby odvolací súd po preskúmaní vecí v rozsahu

uvedenom v § 317 odsek 1 Trestného poriadku, podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, nad rámec tam uvedeného zdôraznil, že všetky okolnosti v dôvodoch odvolania uvedené, odôvodňujú zhovievavejší prístup súdu k ukladaniu trestu obžalovanému a je preto namieste postup pri mimoriadnom zmiernení trestu odňatia slobody podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona a taktiež aj jeho zaradenie do miernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Navrhol rozhodnúť tak, ako je uvedené v petite písomných dôvodov odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa pridrižiava písomného odvolania a súdu predložil doplnenie v písomnej forme, uviedol, že spolupracuje s orgánmi polície, konkrétne s NAKOU, pri odhaľovaní trestnej činnosti. Zdôraznil ofutovanie svojej trestnej činnosti, poukazujúc na svoje rodinné pomery. Poukázal na to, že sa čoraz častejšie diskutuje o novelizácii Trestného zákona, ktorý by sa mal podobat' európskym norám a poukázal na Českú republiku, kde sa tento istý trestný čin trestá tromi alebo piatimi rokmi odňatia slobody. Navrhol, aby mu bol uložený trest odňatia slobody 5 rokov.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že uložený trest považuje za primeraný, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, jej trvanie, skutočnosť, že omamné látky boli distribuované viacerým osobám a osobu obžalovaného. Navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď nie z dôvodov, z akých sa zrušenia napadnutého rozsudku a uloženia miernejšieho trestu obžalovaný domáhal.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a z týchto dôvodov preskúmal výlučne napadnutý výrok o uložení treste, pričom zdôrazňuje, že súd I. stupňa po postupe uvedenom v ustanovení § 257 odsek 5, odsek 6, odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku a podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného je v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c/.

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovaného vyhodnotil kritériá rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, predovšetkým správne pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a túto ofutoval a § 36 písmeno n/ Trestného zákona, t.j. že svojím vyhlásením o vine napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Správne tiež u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, t.j. že bol už za trestný čin odsúdený a to konkrétne pre účely tejto priťažujúcej okolnosti je potrebné zdôrazniť odsúdenie obžalovaného vo veci Okresného súdu Levice, sp.zn. 3T/36/2019 trestným rozkazom z 12.04.2019, v podstate pre druhovo rovnakú trestnú činnosť. Správne teda súd I. stupňa obžalovanému ukladal trest postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pretože v prípade obžalovaného pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na pomer a mieru závažnosti priťažujúcich a poľahčujúcich

okolností, pričom pri prevahe pomeru poľahčujúcich okolností sa znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3 a teda trest, ktorý sa mal obžalovanému ukladať, sa ukladal v rámci trestnej sadzby určenej ustanovením § 172 odsek 2 Trestného zákona a následne jej úprave v sadzbe 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Súd I. stupňa však nedôsledne vyhodnotil pri určovaní výmery trestu odňatia slobody u obžalovaného kritériá určené ustanovením § 34 odsek 4 Trestného poriadku, keď dôsledne nevyhodnotil spôsob spáchania činu a najmä osobu obžalovaného. Napriek existencii dvoch poľahčujúcich okolností u obžalovaného, podľa názoru krajského súdu, na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody neboli splnené podmienky určené ustanovením § 39 odsek 1 Trestného zákona, pretože mimoriadne zníženie trestu neodôvodňovali ani okolnosti prípadu a ani pomery páchatel'a, pretože vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, uloženie trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe upravenej postupom § 38 odsek 3 Trestného zákona, by pre obžalovaného nebolo neprimerane prísne, zohľadňujúc predovšetkým obdobie páchania trestnej činnosti a skutočnosť, že obžalovaný trestnú činnosť páchal aj počas skúšobnej doby určenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/36/2019, v podstate za druhovo rovnakú trestnú činnosť. Daný postup súdu I. stupňa neodôvodňovala ani aplikácia Stanoviska trestnoprávneho kolégia pod číslom 44 zo dňa 27.06.2017, pričom treba zdôrazniť, že z obsahu daného stanoviska vyplýva, že použitie mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pri postupe podľa § 257 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku nie je obligatórne, v danom prípade ide fakultatívne použitie daného ustanovenia, resp. výpočtu trestu odňatia slobody podľa daného ustanovenia. Krajský súd zdôrazňuje, že aj v takomto prípade je potrebné postupovať vždy dôsledne podľa kritérií ustanovenia § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. Bez ohľadu na uvedené, dané pochybenie súdu I. stupňa nebolo možné napraviť vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora a ustanovenie § 322 odsek 3 Trestného poriadku.

Pri ukladaní trestu obžalovanému a aplikácii tzv. mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia súd I. stupňa postupoval v rozpore s ustanovením § 39 odsek 1, odsek 2 a následne odsek 4 Trestného zákona. Je potrebné zdôrazniť, že napriek tomu, že pri použití mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia pri ukladaní trestu obžalovanému sa súd I. stupňa odvolal na vyššie citované stanovisko NS SR, je potrebné zdôrazniť, že trest obžalovanému neukladal za splnenia podmienok ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d/ Trestného poriadku, pretože mu neukladal trest v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. Pokiaľ sa má použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie pri ukladaní trestu mimo konania dohody o vine a treste, je potrebné použiť ustanovenie § 39 odsek 1 a následne príslušného písmena odseku 2 tohto ustanovenia, pričom odsek 4 ustanovenia § 39 určuje len spôsob výpočtu trestu odňatia slobody v prípade konania o dohode o vine a treste a aj vyššie citované stanovisko NS SR len odkazuje na spôsob tohto výpočtu ako možnosť pri vyhlásení o vine obžalovaného postupom podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku. Z týchto dôvodov preto pokiaľ súd I. stupňa ukladal obžalovanému trest za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia, mal použiť ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona a následne zodpovedajúci odsek 2 tohto ustanovenia a pokiaľ postupoval podľa vyššie citovaného stanoviska NS SR, odsek 4 ustanovenie § 39 Trestného zákona mal použiť výlučne pri spôsobe výpočtu zníženého trestu odňatia slobody.

Navyše je potrebné poukázať na ďalšie pochybenie súdu I. stupňa, keď obžalovanému ukladal trest prepadnutia veci postupom podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, pretože tento bol uložený v rozpore s ustanovením § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Aj keď veci, prepadnutie ktorých súd I. stupňa uložil, boli použité na spáchanie trestného činu a tým bola splnená formálna podmienka ustanovenia § 60 odsek 1 Trestného zákona, je potrebné uviesť, že takýto trest z hľadiska jeho účelu, nespĺňa podmienky ani individuálnej ani generálnej prevencie a tým nie sú splnené podmienky ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného poriadku z hľadiska účelu trestu. V prípade týchto vecí a to plastovej injekčnej striekačky, plastového uzatvárateľného vrečka a jednej sklenenej trubičky, ide o veci, ktoré v podstate nemajú žiadnu hodnotu a nie je možné konštatovať, že ich prepadnutím došlo k potrestaniu obžalovaného za spáchania trestnej činnosti, čo je účelom ukladania trestu. Pri rozhodovaní o veciach takéhoto charakteru, t.j. o veciach bezcenných, resp. veciach nepatrnej hodnoty, je potrebné v ďalšom použiť ustanovenie 98 odsek 3 Trestného poriadku.

Z týchto dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste, pričom výroky o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia obžalovanému a o uložení ochranného

dohľadu obžalovanému postupom krajského súdu neboli zrušené, pretože ide o ochranné opatrenia, teda nejde o trest a sú to výroky oddeliteľné od výroku o treste. Pri zrušení výroku o treste postupoval krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku a obžalovanému postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku a § 172 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona (pretože obžalovanému nemohol sprísniť trest a trest uložený súdom I. stupňa na základe vyššie uvedených úvah nepovažoval za neprimerane prísny) uložil trest odňatia slobody 7 rokov a zaradil ho opätovne z dôvodu, že postavenie obžalovaného nemohol zhoršiť ani pri zaradení obžalovaného do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.